

AUGLÝSING

11

14. febr.

um breyting á auglýsingu nr. 220 30. des. 1958, um breyting á gjaldskrá
Sundhallar Reykjavíkur nr. 52 31. marz 1948.

Í 2. tölulið I. kafla komi: kr. 1.50, í stað „kr. 2.00“.

Í 4. tölulið I. kafla komi: kr. 15.00, í stað „kr. 20.00“.

Gjaldskrárbreyting þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Reykjavíkur, staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 32 7. maí 1928, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Þetta tilkynnist öllum sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 14. febrúar 1959.

F. h. r.

Gunnlaugur Þórðarson.

Helgi Helgason.

REGLUGERÐ

12

16. febr.

fyrir vatnsveitu Blönduóshrepps.

1. gr.

Hreppsnefnd Blönduóshrepps hefur einkaleyfi til reksturs vatnsveitu og sölu vatns á svæði því, er vatnsveita hreppsins nær yfir og hún getur fullnægt, og einnig til hafnarinnar á Blönduósi.

2. gr.

Vatnsveitunefnd skipa 3 aðalmenn og 3 varamenn, sem kosnir eru af hreppsnefndinni til fjögurra ára í senn. Annast hún öll framkvæmdastörf, endurbætur, viðhald og umsjón með eignum vatnsveitunnar í samráði við hreppsnefnd.

3. gr.

Hver sá, er vill komast í samband við vatnsveitu hreppsins, skal senda vatnsveitunni skriflega umsókn þar um.

Umsókninni skulu fylgja upplýsingar um, hve mikið vatn hlutaðeigandi telur sig þurfa að nota

4. gr.

Umsjónarmanni vatnsveitunnar er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsleiðslur liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, er sett eru í samband við þær. Ef honum þykir útbúnaði í einhverju ábótavant, skal húeigandi tafarlaust bæta úr því, ella lætur umsjónarmaður gera það á hans kostnað.

Heimilt er vatnsveitunefnd að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að láta gera við bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu, eða greiða ekki vatnsskatt eða tengigjald á réttum gjalddaga. Fullan vatnsskatt ber einnig að greiða fyrir þann tíma, er vatnsæðum er lokað af þessum sökum.

12

16. febr.

Hver sá, er veldur skemmdum á eignum vatnsveitunnar eða á annan hátt bakar henni skaða, skal bæta það að fullu og sæta sektum, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Engum er heimilt án leyfis vatnsveitunefndar og brunaliðsstjóra að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar.

6. gr.

Skylt er sérhverjum að láta af hendi land sitt og landsafnot í þarfir vatnsveitunnar, svo og mannvirki, og þola þær eignakvaðir, óhagræði og takmörkun á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir, samkvæmt mati, ef eigi næst samkomulag.

7. gr.

Frá vatnsæðum veitunnar má enginn leggja vatnsæðar, nema með leyfi vatnsveitunefndar og hafi auk þess greitt kr. 500.00 — fimm hundruð krónur — í stofngjald.

Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu vatnsæða úr götulögnum í hús sín, og annast viðhald þeirra. Skylt er húseigendum að láta tafarlaust gera við vatnsæðar sínar, ef leki kemur að þeim. Enginn má eyða vatni að óþörfu, né setja aflvélar í samband við vatnsveituna, án leyfis vatnsveitunefndar.

8. gr.

Af öllum húsum í lögsagnarumdæmi Blönduóshrepps, sem vatn er leitt í úr vatnsveitunni, annarra en þeirra, er um ræðir í 9. gr., skal greiða vatnsskatt árlega er sé 18 pro mille — átján af þúsundi — miðað við fasteignamat húsanna, þó aldrei minna en kr. 150.00 — eitt hundruð og fimmtíu krónur —, fyrir hvert hús.

9. gr.

Af húsum þeim, sem nota mikið vatn til annarra þarfa en heimilisnotkunar, svo sem: verksmiðjur, baðhús, þvottahús, iðnaðarfyrtæki, gistihús, frystihús o. fl., skal greiða vatnsskatt 30 pro mille — þrjátíu af þúsundi — af fasteignamati húsanna, ef ekki er greiddur sérstakur aukaskattur vegna rekstursins, eða vatn selt eftir mæli, samkvæmt 10 gr., en sé svo skal greiða vatnsskatt af húsaverði slíkra fyrirtækja samkvæmt 8. gr.

10. gr.

Auk vatnsskatts þess, er um getur í 8. og 9. gr., skal greiða sem hér segir:

1. Fyrir hverja smálest af innveginni mjólk í mjólkurstöð kr. 5.00, — fimm krónur — af fyrstu milljón lítrunum. Umfram magn skal greiðast með kr. 3.00 — þremur krónum — á smálest.
2. Fyrir hverja slátraða kind í sláturhúsi kr. 0.25 og fyrir hvern slátraðan stórgrip kr. 1.00.
3. Fyrir hverja smálest vatns til skipa kr. 20.00.
4. Fyrir hverja smálest vatns, ef selt er eftir mæli kr. 1.00.

11. gr.

Hreppsnefnd getur ákveðið að hækka eða lækka vatnsskatt þenna um allt að 50% — fimmtíu af hundruði —.

12. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið og annast oddviti eða sveitarstjóri reikningshaldið, innheimtu og greiðslur.

Gjaldldagi vatnsskatts er 1. júlí ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi **12** fyrir liðið ár.

16. febr.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts, sem má taka lögtaki, og einnig er hann tryggður með lögveði í húseigninni næstu tvö ár á eftir gjaldldaga, með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði

13. gr.

Hver sá húseigandi, sem ekki hefur fengið endurnýjaðar vatnsæðar frá því að vatnsveitan yfirtók vatnsveitukerfi Blönduóshrepps, skal þó undanþeginn stofngjaldi og skal vatnsveitunefnd sjá um að leiðslur hans verði endurnýjaðar, honum að kostnaðarlausu, sé vegalengdin frá aðalæð ekki yfir 25 m. Vegalengd þar fram yfir greiði húseigandi að hálfu.

14. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 1000.00 — eitt þúsund krónum —, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skulu sæta meðferð opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Blönduóshrepps, staðfestist hér með, samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Jafnframt er úr gildi felld reglugerð fyrir vatnsveitu Blönduóshrepps nr. 49 23. marz 1949.

Félagsmálaráðuneytið, 16. febrúar 1959.

Friðjón Skarphéðinsson.

Hallgrímur Dalberg.

REGLUGERÐ

um heimilishjálp í Húsavík.

13

17. febr.

1. gr.

Kvenfélag Húsavíkur og Verkakvænnafélagið Von á Húsavík, annast framkvæmdastjórn heimilishjálparinnar í Húsavík í umboði bæjarstjórnar undir yfirstjórn bæjarstjóra.

2. gr.

Hlutverk heimilishjálparinnar er að veita hjálp á heimilum, þegar sannað er með umsögn lækni, ljósmóður eða á annan hátt, sem framkvæmdastjórn heimilishjálparinnar metur gildan, að heimilishjálpar sé þörf um stundarsakir vegna sjúkdóma, barnsburðar, slysa, dauðsfalla eða af öðrum ástæðum.

Hjálpin skal að jafnaði ekki veitt um lengri tíma í senn en 10—20 daga.

3. gr.

Heimilishjálpin skal jafnan leitast við að hafa til taks eina konu til heimilishjálparinnar. Stjórn heimilishjálparinnar ber að ganga örugglega úr skugga um, að konur þær sem heimilishjálpin stunda, séu hæfar til starfans og séu ekki haldnar smitandi sjúkdómi.